

NIKOS ANOGHIS

Nikos Anoghis (pseudonimul literar al lui Nikos Megas) s-a născut în 1937, în localitatea Anoghio din Karditsa. După absolvirea gimnaziului, a urmat cursurile superioare ale Facultății de Industrie din Pireu și a fost încadrat la Banca Agricolă din Grecia.

Își face începutul în literatura neogreacă scriind proză, în anii furtunoși ai perioadei studențești (1958). Prima plachetă de versuri: *Vânându-ne umbra* (1981) e întâmpinată ca un adevărat triumf. În 1982, îi apare al doilea volum de poezie, *Oglindiri*, iar în 1983 publică prima lucrare, în proză, de călătorie, *Impresii din Maroc*. După 1984, scoate un alt volum, *Sunete de trompetă în tăcere*. Este cunoscut și ca autor de articole și eseuri, iar în ultimii ani se manifestă și ca un bun editor de reviste. Dintre volumele sale, mai amintim: *Frate al meu, omule* (poezii, 1985), *Mamă, cu aroma și cu tăcerea vorbești* (poezii, 1987), *Aroma crinilor* (povestiri, 1993), *Roșu aprins în albastru aprins* (roman, 1996), *Retrospectii la truda străină* (eseuri, 1991), *Trilogii de eseuri culturale* (eseuri, 2002, 2003), *Logos poetic în 7 tonuri* (poezii, 2002).

Desprindem în general din poezia sa proiecția unei lumi ale cărei clipe în timp sunt cuprinse de sange, sudoare, angoasă și zbucium. și totuși, spre sfârșit, în locul lintoliului, apare voalul albastru al speranței. Scriitorul atinge cele pământeste și, de acolo, cugetarea sa devine vis, impregnat de amintiri care se transformă în eternitate.

Nikos Anoghis a făcut parte și din consiliile de conducere ale unor societăți literare din Grecia și, cu anumite prilejuri, a vizitat România, participând chiar la funeraliile poetului Nichita Stănescu, despre care a scris și o carte.

Este un scriitor apreciat și distins în Grecia și peste hotare, fiind tradus îndeosebi în franceză, de Gaston Henry, și în română, de Victor Ivanovici și Andreas Rados, dar și în engleza, italiană, sârba, polonă.

Nikos Anojis
PŁOMIEŃ OLIMPUKI

Zmaganie, Wiedza, Prawda, Światło...
I weszło słońce złociste
w najwyższy punkt nieba.
Gorące świetliste promienie
ogrzewały oddech świata.
Płomień Znicza zapłonął
i rozeszło się wokół posłanie
i świat wybuchnął życiodajnym światłem.
Olimpia, Grecja, Ziemia, Świat.
Oświecone, oświecają nas, prowadzą nas.
Tu, w tym świętym kręgu oliwnym
wzniesiono pokój, wieczny symbol
światowego, ogólnoludzkiego braterstwa.
Znicz, Blask, Pochodnia, Światło.
Duch, który oświeca umysł, wiedzę.
Ciało które się wytęży, walczy i zwycięży.
Dusza, która oddycha tchnieniem świata.
Z ust do ust idzie głos: Wojnom nie!
Z rąk do rąk idzie moc, zmaganie,
taniec. Złączeni tańczymy
by wyzwolić Pokój
by poznać dobro, prawdę, piękno.
Posłanie staje się płomieniem, pieśnią, rytmem.
Drogą do bardziej ludzkiego świata.
Zmaganie, Wiedza, Prawda, Światło...

Νίκος Ανώγης
ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΦΛΟΓΑ

Αγώνας, Γνώση, Αλήθεια, Φως...
κι' ήρθε ο ήλιος κροκάτος
στο πιο ψηλό σημείο τ' ουρανού.
Θερμές οι φωτοδότες ακτίνες
ζέσταιναν του κόσμου την ανάσα.
Η φλόγα, τον Πυρσό άναψε
κι' απλεθηκε το μήνυμα τριγύρω
κι' ο κόσμος άστραψε στο ζείδωρο το φως.
Ολυμπία, Ελλάδα, Γη, Κόσμος.
Φωτίστηκαν, μας φωτίζουν, μας οδηγούν.
Εδώ, σ' αυτόν τον ιερό τόπο της ελιάς
ανυψώθηκε η ειρήνη, σύμβολο αιώνιο
παγκόσμιας, πανανθρώπινης συναδέλφωσης.
Πυρσός, Λάμψη, Δάδα, Φως.
Πνεύμα που φωτίζει το νου, τη γνώση.
Σώμα που αντέχει, που αγωνίζεται και νικά.
Ψυχή που ανασαίνει του κόσμου την ανάσα.
Από στόμα σε στόμα μιά φωνή. Όχι στον πόλεμο.
Από χέρι σε χέρι, μια δύναμη, ένας αγώνας,
ένας χορός. Ενωμένοι χορεύουμε
για την απελευθέρωση της Ειρήνης
για τη γνώση του καλού, τ' αληθινού, τ' ωραίου.
Το μήνυμα γίνεται φλόγα, τραγούδι, ρυθμός.
Πορεία για έναν ανθρωπινότερο κόσμο.
Αγώνας, Γνώση, Αλήθεια, Φως...